

Dertil kommer jo spørgsmålet om, hvad der er miljøvenligt. Det ville jeg egentlig godt have at SF definerede lidt mere. Det, som én kalder miljøvenligt, kan en anden måske sige ikke er miljøvenligt.

Nu skal jeg nok lade være med som fru Bodil Thrane at gøre reklame for enkelte virksomheder, men jeg vil da sige, at nogle virksomheder måske reklamerer med, at deres tøj er økologisk, selv om det ikke er det. Men det mener jeg at vi som forbrugere selv må afgøre. Vil vi narres, kan vi bare købe tøjet, og så må vi selv vurdere det – det har vi for øvrigt måttet lige siden Kristi fødsel – og nogle bliver snydt, og nogle gør en bedre handel.

Grunden til, at jeg ikke tog ordet under det almindelige mundhuggeri, der var under de korte bemærkninger, var ganske enkelt, at jeg mener, at beslutningsforslaget ikke har ret stor betydning, for vi kan egentlig vedtage, hvad vi vil, for selv om vi her i Danmark vedtager, at der skal være økologiske mærker på tøj, kan vi overhovedet ikke overholde det, for vi har i sin tid stemt for en EF-pakke, som betyder fri handel over landegrænserne.

Det er nok for meget at bede ministeren om at lytte efter, men så har han jo nogle embedsmænd henne i hjørnet af salen, og så kunne de måske lytte efter, når jeg spørger, om det ikke er korrekt, at vi ved en selvstændig lovgivning her i Danmark overhovedet ikke kan forbyde import af varer, der ikke er miljømærkede, før EU eventuelt vedtager en lov derom. Så det kan være fuldstændig ligegyldigt, hvad vi gør i vores lille andedam her. Vi kan vedtage, hvad vi vil, men vi kan ikke forbyde import af de varer, som der er nogle, der vil købe her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Bare to spørgsmål til hr. Brusgaard, som siger, at det er forbrugerne selv, der må tage stilling til, om en vare, et stykke tekstil, er økologisk eller ej:

Hvis en fabrikant har påstået, at det er det, må den enkelte forbruger selv, når han eller hun kommer hjem, tage stilling til, om det nu også er økologisk, om det lever op til det, som fabrikan-ten har påstået.

Vil hr. Aage Brusgaard ikke godt angive en metode til den vurdering hos den enkelte forbruger? Hvordan ville hr. Aage Brusgaard f.eks. selv tage stilling til, om en skjorte, som fabrikan-ten påstår er økologisk, er det? Hvad er det

for en speciel proces og analyse, som hr. Brusgaard foretager hjemme hos sig selv med henblik på denne undersøgelse? Hvordan det kan lade sig gøre, tror jeg da ville være nyttigt for mange forbrugere at få at vide.

Og det andet spørgsmål går på, at hr. Brusgaard siger, at vi ikke kan forbyde import af varer, der ikke lever op til danske standarder. Næh, det er ganske rigtigt. Men hvem har været med til at foreslå det?

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Der bliver spurgt, hvem der skal vurdere, om en vare er miljøvenlig. Jamen hvis jeg vil have den vurdering af mit tøj, kan jeg enten ringe til Forbrugerrådet – det ved jeg at man kan gøre om vaskemaskiner og emhætter og køleskabe osv., og der må også være et eller andet organ, som man kan henvende sig til om tøj.

Ellers er jeg somme tider hjemme om mandagen, og så hører jeg en radioudsendelse hver mandag formiddag, hvor borgerne kan ringe ind og spørge om næsten alt muligt, og hvis der ikke kan svares på stedet, får man svar den følgende mandag, eller også får man et skriftligt svar.

Hvis man er en kritisk forbruger og vil have en joggingdragt eller noget lignende, kan man jo også sige: Jeg vil godt købe dette her, men jeg vil godt lige vide, om det virkelig er økologisk produceret. Og så må virksomheden ringe til enten importøren eller den fabrik, der har lavet joggingtøjet, eller hvad det nu kan være, og få en opstilling over, hvordan bomulden er produceret ude på bomuldsmarkerne, og om den er kørt på trillebør eller den er blevet transporteret i et meget stort og forurenende fly, osv. osv. Så kan man selv vurdere, om det er bedre end at købe en gammel jutesæk og lave den om til en joggingdragt. Det er altså forbrugernes eget valg, således som det for øvrigt har været i de sidste 50 år og formentlig også vil være det i de næste 50 år.

Til sidst spurgte SF: Hvem har talt om forbud? Nej, men jeg formoder da, at når man direkte opfordrer regeringen til at fremsætte en lov om, at der skal være et miljømærke, ligger der vel også deri, at der skal være et forbud for de virksomheder og importører og forhandlere, der ikke vil sætte sådan et mærke i deres tøj. I det hele taget er der jo ikke meget ved at vedtage en lov, hvis det er sådan, at den ikke skal overholdes.